

Брой 361-362

СТУДЕНТСКА ИСКРА

Русе
22 май 2008
година L
Честит юбилей!

ВЕСТНИК НА РУСЕНСКИЯ УНИВЕРСИТЕТ „АНГЕЛ КЪНЧЕВ“

ПРИВЕТСТВЕН АДРЕС

До създателите на вестник „Студентска искра“, отдали сърца, жар и талант през всичките 50 години

Не вярвам в Русенския университет да се намери човек, който да не е прочел поне един брой на „Студентска искра“. Обратно – вярвам, че тези, които са чели през различни години по много брове, са стотици – студенти, преподаватели, служители. И това е така, защото предназначението на вестника е такова: да отразява сполуките, проблемите, тревогите на студенти, преподаватели, служители от русенската Алма Матер.

Всъщност страниците на „Студентска искра“ са страници от писаната история на

черни петна, които се срещат понякога в ежедневието ни.

„Студентска искра“ е нашият вестник, защото отразява нашия делник и празник, нашите постижения, нашите проблеми, списва се от наши автори!

Стотици студенти и десетки преподаватели са били и продължават да бъдат ентузиастични членове на редакционната колегия или сътрудници на вестника. Студентските випуски идват и си отиват, а „Студентска искра“ остава – като неизменен страж, като приятел, като пазител на мисли, чувства, минало.

За половинвековното си съществуване „Студентска искра“ показва своята

НАКРАТКО

На 12 май вицепремиерът г-н Ивайло Капфин изнесе лекция на тема „Приоритети на външната политика на България след присъединяването“.

Посланикът на Германия в България Негово Превъзходителство Михаел Гайер се срещна със студентите от специалността „Европеистика“ и говори на тема „България – една година след приемането в Европейския съюз, видяна от немска перспектива“.

По програма ФАР в университета ни се откри Център за трансфер на технологии. Проведен бе и семинар „Бързо прототипиране, управление на кризи и автоматизация“.

Световния Ден на Земята отбелязаха Екодружението „Зелен живот“ към катедра „Екология и опазване на околната среда“ и РИОСВ – Русе в Русенския университет. Проведен бе

ЮБИЛЕЙНО

След 50 години

Не съм роден в една от тези къщи, накацали по дунавския бряг, но в спомените често се завръщам във този град и си припомням пак студентските изминали години... ..Ний бяхме юноши, възторжени на Тракия от китните градини, от Дунавската равнина, от Добруджа... Мечтаехме да станем инженери, защото бяхме влюбени в машините. Будувахме над книги и чертежи, а шеметно се нижеха годините и неусетно станахме мъже. ...И обогатени с мъдростта на дните с наивна вяра и беззброй съмнения, с една **искра студентска** във гърдите и с опита на много светли гении се върнахме отново в равнините – едно по-мъдро, дръзко поколение.

Йордан ПАНАЙОТОВ

ПОКАНА

– 50 години „Искра“? Че то си е жив огън!. **отсича Пешо Пожарникарят. – Как да го внесем в залите?**

... И тържеството се превърна в **„ПРАЗНИК ПОД НЕБЕТО“.**

Заповядайте на 22 май от 16 часа в двора на Университета, където ще се отбележат 50-годишнината на вестник „Студентска искра“

И **Денят на българската просвета и култура и на славянската писменост**

ЗА СИ

Без съмнение това е един голям вестник

Ако трябва да го сравним с вестник като „Стършел“ например, ще бъде трудно да се определи кой от двата тежи повече. Вярно е, че „Стършел“ направи 1000 броя, но „Студентска искра“ направи 50! Това е много, още повече като се има предвид и това, че първият разполага с многобройни сътрудници из цялата страна, а вторият (т.е. нашият) почти не разполага с такива, дори и в института ни. И нещо друго. Първият все пак е смешен, несериозен вестник, докато „Студентска искра“ е преди всичко сериозен.

Запознах се с него, когато имаше едва седем или осем явления пред читателите си.

- Хареса ли ти?
- Много.
- Искаш ли да те запозная с редакторите му?
- Можеш ли?
- Разбира се! Те са ми приятели. Заместник главния редактор познавам от техникума. Сега е в III курс. Ще отидем у тях.

СИ-АРХИВ

Гости на русенските студенти...

Президентът Желю Желев
Студентска искра,
бр. 320, 24 май 1996.

Президентът Петър Стоянов
Студентска искра,
бр. 326, 22 май 1998.

Президентът Георги Първанов
Студентска искра,
бр. 348, 29 март 2005.

Министър Николай Василев
открива Форума за студентски стаж и кариера „Кариери 2007“
Студентска искра,
бр. 355, 12 юни 2007

БРАВО

„Отличен“ за студентите

На дългогодишните читатели на „Студентска искра“ това заглавие може да се стори познато. Така е. Преди години то се е появило на страниците на вестника ни. Слава Богу, че отново можем да го използваме. Зашто сме свидетели на едно активно включване на студентите в живота на университета ни. Отдавна аулата не беше така препълвана. Веднъж заради фестивала на чуждестранните студенти, когото уважиха с присъ-

ствието си и дипломати от Русия, Китай, Молдова. Втори път заради проектирането на филм – дело на студентите от специалността „Промислен дизайн“.

Освен че Студентският съвет организира два конкурса – литературен и за фотография, но се даде и възможност на студенти-поети да представят публично своите постижения.

За пореден път се провеждат „Майски спортни дни в Русенския универ-

ситет“ за наградата на факултет „Природни науки и образование“. В програмата са включени спортовете баскетбол, бадминтон, спортен бридж, футбол и шахмат.

А в дните след приключването на броя на „Студентска искра“ студенти и докторанти ще участват в научна конференция в 3 секции „Математика, информатика и физика“, „Хуманитаристика“ и „Физическо възпитание, спорт и кинезитерапия“.

СИ

СЛУЧИ СЕ!

Първият изграден филм на русенски студенти

При двете априлски прожекции в Аулата на университета публиката беше и радушна, и възторжена, и добронамерена, тъй като присъства на филм, правен от колеги, с участието на колеги, с подкрепата на колеги. Става въпрос за филма „The Dreamix“, реализиран по идея на Георги Георгиев и Пламен Огнянов и под режисурата на Калоян Джурев. Главните роли се изпълняват от Николай Пиргозчиев и Георги Георгиев. Калоян Джурев и Пламен Огнянов изпълняват две от второстепенните роли. В останалите роли видяхме още 30-ина души – преди всичко студенти.

Авторите са определили филма като пародия, комедия, трилър, драма. Дори като цяло филмът да е пародия, до известна степен надделява жанрът драма. Те пародират едва ли не с всичко. С „мистичните“ двубои между Добро и Зло. С шпионияращото летящо око. С мистичността, изразена в числото 666. Със заобикалящите ни графити, между които е и многозначителното „Тя е тук!“.

С онова неочаквано дистанционно устройство, насочено към... радиоточката. Дори и с включването на онзи израз, съпътстващ деня ни: „Сумата по вашата сметка намалява. Моля презаредете!“ и пр., и пр. Във филма са използвани различни звукови ефекти, компютърна анимация и др. (по самопризнанието на създателите 5-минутна анимация им е отнела два месеца денонощна непрекъсната работа с компютъра; 7 месеца е работено по специалните ефекти, а 1, за да се генерират и като краен резултат да отземат половината от филмовото време)... Ако сте забелязали, че един от героите при разговор по джисе-ма си си запушва ухото (за да не изтече получената информация?!), че следва заповеди-надписи като „Погледни надясно! Погледни нагоре! Не се отслушвай, а върви“ и т. н., и т. н., значи сте навлезли в този свят, който авторите пародират.

За мене ключът към филма е репликата на един от героите: „Това е просто сън“. Следва и

„философското“ обобщение: „Сънят може да дойде по всяко време“. И уместното намигване, че най-сигурното средство за заспиване е... парламентарният контрол...

Във филма има и препратки към пародирани филми, и сленг, над който авторите умело се надсмиват, и фрази от ежедневието. Наслуки ще посоча някои от тях: „Тук съм, защото трябва да съм тук“; „Ще ти покажа кон боб яде ли!“; „Бързо стопляш!“; „Разкарай се от пътя ми или исках аз да те разкарам“ и пр.

Сполучливо е вмъкната и лирична нотка – реенето на младата двойка в небето.

Нищо, че един от филмовите герои пита „Как очакваш светът да ни разбере, след като ние не можем да се разберем?“. Нищо, че не всякога сюжетната линия е ясна. Нищо, че при някои сцени балансът е нарушен. Авторите са се забавлявали. Ние – също. Мисля, че това е достатъчно важен показател за един изграден филм. Първи! При това създаден от аматьори.

Ж. Д.

9 МАЙ

Студентски форум

Със Студентска конференция „Вземане на решения в Европейския съюз – Международна симулационна игра относно независимостта на Косово“ отбелязаха Деня на Европа немскоговорещите студенти от БРИЕ – Русе, БРИЕ – Гюргево и 20 техни колеги от специалност „Международни отношения и Европеистика“ (Университет в Тимишоара). Организатори на студентския форум са фондациите „Робърт Бош“, „Фридрих Еберт“ и Русенският университет. Соб. инф.

НАКРАТКО

1» семинар „Екологичната храна на съвременния човек“ и се засадиха две фиданки „Гинко билоба“.

За членове на Съвета на настоящите на Русенския университет са избрани господата Атанас Бобоков („Приста ойл“), Иван Соколов („Оргаким – АД“), Пламен Великов („Мегахим-АД“), Емил Вичев („Атоменергомонтаж“), Симеон Рангелов (Община – Русе), Владислав Димитров (РУ „А. Кънчев“) и госпожа Мария Фортунова (МОН).

В Център за професионално обучение по ретуширани работнически професии към университета ни ще се обучават машинни оператори, машинни монтьори, стругари, шлосери и др., които ще имат възможност да се преквалифицират или да повишат квалификацията си.

По повод 100-годишнината на туристическото движение у нас бе осветено знамето на нашето Спортно туристическото и природозащитно дружество „Академик“.

На 9 май се проведе информационен студентски семинар на тема „Дискриминацията е слабост“.

Издаден бе литературен сборник „Трепети“ по случай 50-годишнината на СИ, включващ творби на студенти и преподаватели.

Държавният секретар по европейските въпроси на Румъния – г-жа Радуца Матаке, и българският министър по европейските въпроси, г-жа Гергана Грънчарова, се срещнаха със студентите на Русенския университет. Двете високопоставени гостенки говориха за Договора от Лисабон и перспективите на ЕС в контекста на договора след което отговориха на много студентски въпроси.

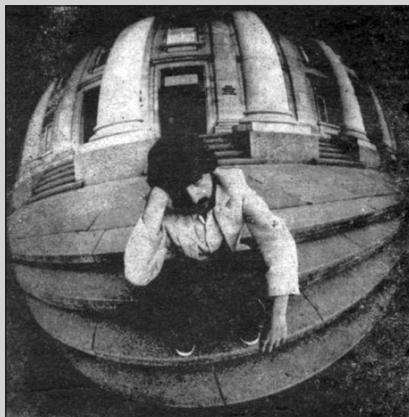
Иван ГРАДИНАРОВ
Къщата с маймунката
Студентска искра,
бр. 1 (210), януари 1986.

Светлозар МИТЕВ
Из цикъла „Репетиция“
Студентска искра,
бр. 8 (288), 24 май 1991.

Галин НАЙДЕНОВ
Меланхолия
Студентска искра,
бр. 8 (288), 24 май 1991.

Светлозар МИТЕВ
Спомен от стария град
Студентска искра,
бр. 8 (271),
15 юни 1990.

Светлозар МИТЕВ
„А сега накъде?“
Студентска искра,
бр. 6 (215),
юли 1986.

С „НА ДОБЪР ПЪТ“ ИЗПРАЩАХМЕ СВОИТЕ СЪТРУДНИЦИ

Закъсняла благодарност

Обикновено така се случваше, че на тях, членовете на редакционната колегия, имената им не фигурираха почти никъде. Ако трябва да се лишим от десетина реда – съкращаваше се точно карето, където е отбелязана редколегията. Ако трябва да се напише по-общ материал, отново член на редколегията се нагърбваше с тази задача, като се лишаваше и от единствената възможност – общественото признание на труда си.

...Те [студентите-членове на редколегията] чувстваша вестник „Студентска искра“ като свой, а и той ги чувстваше като най-грижовни родители. За една нощ да се напише материал, да се направят снимки, да се създаде графичен проект, да се помисли броят да е поинтересен. И да се дежурят в печатницата. И дори, когато си дипломант и усилено се подготвяш за защитата, пак да не срежеш „пъпната връв“, която те свързва със „Студентска искра“. И защо е всичко това? От тшеславие? За почести? За слава?... Благодарят ви, момичета и момчета, точно за това. Че се нагърбвахте с тежката работа да творите. Че се чувстваште отговорни при всяко раждане на поредния брой. Че бяхте безкористни. И оптимисти. И искрени. И... Мога ли с думи да ви опиша какви бяхте. Благодарят ви. Благодарим ви.

Живодар ДУШКОВ
Студентска искра,
бр. 9 (163), юни 1980.

АНДОН ДОБРЕВ

Мнозина го познават. Той е духовит и весел, той е тъжен и замислен, оптимист и понякога малко скептик. Неговата

личност трудно може да се изобрази като равнинна фигура – той винаги се стреми да избяга от плоското.

Започна института като всички други – с тая разлика, че една от многото му грижи през всичките години на следването беше нашият вестник. Той пишеше, редактираше винаги с удоволствие.

Трудно е да се каже над какво прекара повече безсънни нощи – над формулите или над стиховете. Четеше – за да стане инженер. Пишеше – защото поезията се раждаше в душата му. В дълги разговори търсеше истината. Вглеждаше се в хората, за да види себе си.

Като всички други и той ще напусне залите и ще замине по своя път – с тая разлика, че понякога ще гостува с душата си, превърната в стихове, намерили истината – човешката истина.

На добър път, инженер (в това не се съмняваме) Добрев!

Ще чакаме първата ти стихосбирка!

Бъди щастлив!

Студентска искра,
бр. 3-4 (46-47),
7 декември 1964.

ХРИСТО ВЛАДИМИРОВ

Като много други и той завършва. Всички го познават (разбира се, с изключение на първокурсниците) – било от страниците на вестник „Студентска искра“, или от програмите за фестивалите и забавите, в които биваше и постановчик, и изпълнител. Той страстно обича живота и може би затова в стихотворенията и постановките си дръзко бичува непорядките.

Какво бихме ти пожелали на сбогуване, Христо? Бъди такъв, какъвто беше досега – пряк и смел в стихотворенията

си, запази обичта си към хубавото и не отминавай лошото. Едната ти мечта – да станеш инженер, се сбъдна. Нека в скоро време и другата, не по-малка от тази, да се осъществи – да ни зарадваш с напечатана своя стихосбирка. Не изневерявай преди всичко на себе си... и на добър път.

Студентска искра,
3-4 (бр. 55-56),
7 декември 1965.

БОЖИДАР ПАНЧУГОВ

Всички чувствахме „Студентска искра“ като част от самите нас и не можехме да бъдем безпристрастни. Нима могат да не развълнуват думите на Божидар казани непосредствено след семестриалното му завършване: „Какво трябва да се прави за вестника, защото скоро ще се разделяме?...“.

И като студент, и като редактор Божидар показва (и защита) отличните

си възможности. Неотклонно през четирите години от следването успехът му е отличен. А аз не бих могъл да си представя по-добър заместник главен редактор от него.

Студентска искра,
бр. 4 (167), март 1981.

КАЛЧО ПЕТКОВ и АТАНАС ВЪРБАНОВ

Мисля си за времето, когато Наско и Калчо се включиха в редколегията. Бяха ентузиазирани. Бяха основна творческа сила. После Калчо завърши. По традиция в един от броевете на „СИ“ си казахме добри думи за изправодяк. Наско се позабави малко. Поопъгна му се някои изпити и се наложи да поудължи следването си. Междувременно пообиколи русенските печатни издания – где като сътрудник, где на работа.

Студентска искра,
бр. 319, 22 февруари 1996.

ГЛАВНИ РЕДАКТОРИ

Иван НЕДЕЛЧЕВ –

5 февруари 1958 – март 1960

Бъна ПЕТРОВА – 14 април 1960 – март 1961

Димитър ЯНЧЕВ –

20 април 1961 – февруари 1963

Донка ГРЪНЧАРОВА –

1 март 1963 – февруари 1964

Мария ВАСИЛЕВА –

24 март 1964 – април 1967

Димитър ЯНЧЕВ – 24 май 1967 – март 1969

Владимир ЕТЪРСКИ –

април – септември 1969

Петър ПАРТИНОВ –

29 октомври 1969 – декември 1976

Владимир ЕТЪРСКИ –

януари – февруари 1977

Живодар ДУШКОВ –

март 1977 – декември 1980

Анна ЧЕРНЕВА – януари 1981 – април 1982

Сабетай ЛЕВИ – май 1982 – октомври 1990

Живодар ДУШКОВ –

от ноември 1990 (продължава)

Юбилейни броеве

Брой 50 10 май 1965 г.

Брой 100 януари 1972 г.

Брой 150 декември 1978 г.

Брой 200 ноември 1984 г.

Брой 250 28 март 1989 г.

Брой 300 2 юни 1992 г.

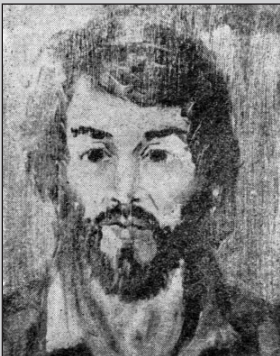
Брой 350 6 декември 2005 г.

Мариана ПЕНЕВА
Момиче от Жеравна.
Студентска искра,
бр. 4 (205), юни 1985.

Васил ВАСИЛЕВ
Портрет
Студентска искра,
бр. 5 (214), юни 1986.

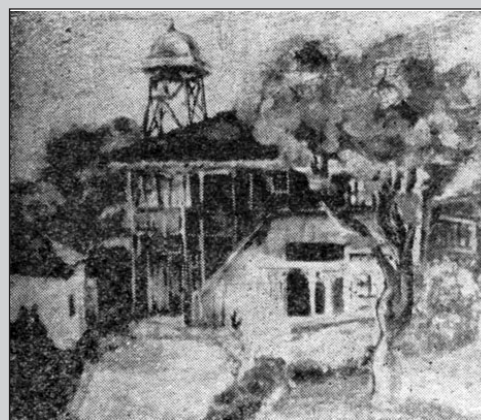
Огнян ЦАНОЙКОВ
Портрет
Студентска искра,
бр. 1 (202), януари 1985.

Иван ВАСИЛЕВ
Венеция
Студентска искра,
бр. 5 (214), юни 1986.

Ваня РАЙКОВА
Възрожденска къща
- Жеравна
Студентска искра,
бр. 1 (202),
януари 1985.

Георги ДИМОВ
Старата улица
Студентска искра,
бр. 208, ноември
1985; бр. 251,
14 април 1989.

* * *

Влязохме в тебе безгрижни и весели
И стръмен беше пътят ни бурлив.
Мнозина паднаха в жестоки сесии,
Малцина доживяха миг щастлив.
Естествено – разделяме се с радост –
След дългата, но славната борба
С тебе – наша светла младост,
Мъка,
Обич
И съдба.

Георги ДРАМБОЗОВ
Студентска искра,
бр. 83-84, 7 декември 1969.

* * *

Отпуснати тъжни ръце,
криле на простреляна птица.
До болка познати ръце –
твоята лява и мойта десница.
Избягали топли ръце,
изпуснали нещо разбито.
Във ръкавици ръце,
във ръкавиците скрити.
От себе си
подло избягали,
не търсеши вече ръце
към щастието протягани.
Не намерили нищо ръце,
не дочакали своята зорница.
Отпуснати тъжни ръце –
криле на простреляна птица.

Тодор ТЕРЗИЕВ
Студентска искра, бр. 96, 12 април 1971.

Мой институт

Аз идвам всеки ден и си отивам
пред твоите колони мълчалив
и винаги се питам непринудено
открих ли себе си сред твоите дни.
Аз пак ще идвам и ще си отивам
пред твоята фасада ще стоя
и радост от сърцето ми ще блика
защото в тебе себе си открих.
Студентска искра,
бр. 80-82, 29 октомври 1969.

Млагост

Докато има в мъката другари
със тиха ласка да те утешат,
докато има
пътища и гари,
където за почивка да поспрат
нозете ти,
докато в теб изгаря
от обич малкото сърце,
докато
този свят се пак повтаря
в зениците ти,
и едно момче
се блъска лудо в твоите гърди,
готово да изскочи, да разтвори,
да преобърне всичко в твоя свят,
докато в теб дори частичка спори
то,
винаги ще бъдеш
млад.
Иван ЧОНОВ
Студентска искра, бр. 141, януари 1978.

ЛЮБОВ

На моите
приятели

Разнищихме
не един проект
Разчертахме
не една мечта
И после
с дръзки очи
защитавахме
плодовете
на едно
вдъхновение.

Минавахме годините,
отнесли
перчемите
ни буйни.
Оцеляхме
след сесии.
Но си останахме
все същите
безсилни момчета
пред тебе,
Любов.

Върбан ЛАЛИНСКИ
Студентска искра,
бр. 5-6 (57),
7 декември 1965.

ИЗ „МАЛКИ РАЗКАЗИ“

С тебе, ВИМЕСС, в сърцето

Преди шест години едно момче от село пристигна за първи път в Русе. Тогава градът му се видя фантастичен – не можеше да открие посоките на света.

Започна с гуменки и един панталон. Ходеше в „старата сграда“ на Института. За него не беше стара. То беше учило и в по стари сгради... Момчето беше много плахо. Страхуваше се от всичко, но вярваше в себе си. Страхът беше нужен, вярата – още повече. С тая вяра момчето изкачваше стъпало по стъпало. А стъпалата му изглеждаха еднакво високи и еднакво големи. Трудът си беше труд. Книгите... Та заради тях то не дояждаше... Само времето! Стори му се страшно кратко

и страшно дълго.

След шест години онова момче от село възмъжа. На главата му има бели косми. След шест години момъкът ще се завърне на село. Защото и след шест години то е от село.

След 6 години градът не му изглежда фантастичен, макар и да е красив, да блести с всички цветове от неон. Момъкът знае посоките на света.

И след шест години той е с оная радост, когато пристигаше за първи път в града, и с оная тъга, когато се разделяше със селото. Сега той се радва, че ще бъде отново на село.

Тъгува, че няма да бъде повече в младия институт, в който всички са млади. Институтът с та-

кава слънчева архитектура, бял като гълъб! Най-красивият институт!...

И след шестдесет години той, вече остарял, ще си спомня за студентските години, за милите преподаватели, за добрите колеги и колежки, за всички... защото той ги прие в сърцето си!

Защо ми се струва, че времето е спряло и че виждам всички тия, които завършват сега следването си да стъпват плахо на русенската гара за първи път. Виждам ги като онова момче!

Така ли ми се струва, но аз ги виждам 150-те да се качват на влака, който ще ги свали на гара Живот.

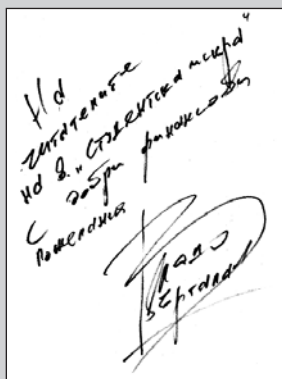
Кирил МОМЧИЛОВ
Студентска искра,
бр. 34, 7 декември 1962.

НА ВИМЕСС

Твоите осем колони подпряха живота ни. Твоите осем колони като осем пътя ни протегнаха длани. И поехме по стръмното със желание да стигнем върха И се спяхме, падахме и във вечери късни различвахме връзките на логиката. А пред теб всеки ден осем каменни стражи сочат небето, като влизаме, за да знаем, че прекрачи ли прага ти,

нашият път е единствен, нагоре. Ще свърши последния час и ще тръгнем навън, разлюляли простора. Твоите осем колони ще останат осем хубави спомени. Осем удивителни на края на едно изречение: – Не спирайте никога!

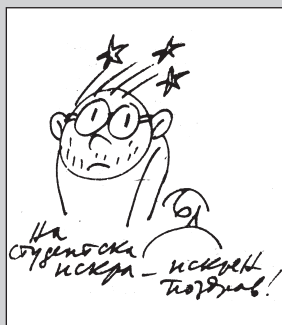
П. Тодоров
Студентска искра,
бр. 5-6 (57-58),
7 декември 1965.

На читателите на в. „Студентска искра“ с добри финансови пожелания.

Владо ВЪРГАЛА

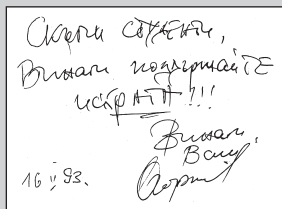
Студентска искра, бр. 8 (302), 21 октомври 1992.

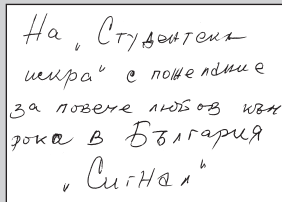
На Студентска искра – искрен поздрав.

Борис ДИМОВСКИ

Студентска искра, бр. 5 (185), юни 1983.

Скъпи студенти, винаги поддържайте ИСКРАТА!!!
Винаги ваш **Орлин ГОРАНОВ**
Студентска искра, бр. 3 (306), 8 март 1993.

На „Студентска искра“ с пожелание за повече любов към рока в България
„СИГНАЛ“
Студентска искра, бр. 1 (305), 5 февруари 1993.

Не зная кога българските студенти са тръгнали по пътищата към света. Спомян си обаче, че през XIII – XIV в. в Болонския университет българското присъствие е било осезаемо. Университетската църква на старото „Студио Болонезе“ и до днес се нарича „Св. Мария на българите“. Блиският площад също се е наричал „Пиаца дей българини“. Затова мисля, че и в бъдеще българските студенти ще продължават да пътуват. При това не само към чужди страни. Сега пътуват и към бъдещето – това наше общо национално бъдеще, в което ще има не само красиви машини, но и красиви говещки крави, предстани и взаимоотношения. На възпитаниците на Русенския университет пожелавам да бъдат между първите.

Иван Неделчев

Какво ми каза нашата скамейка след раздялата

Ти идваш пак. Сам. Сядаш. Чакаш. И пушиш. Разбирам, тежко е. Знам, че боли, но послушай. Защо предпочиташ красива лъжа Пред жестоката истина? Любовта не се обвързва с въжа. Не е и писмо „До поискване“. Напразно вече идваш тук. Тя сега е толкова далечна! Недей обвинява друг. Не винаги това е пречката. Ти я обичаш. Добре. Най-лесно е да се обича. По-трудно е тя да разбере И да оцени всичко. Няма нужда от клетви безумни и прободени сърца. Излишни са силните думи и свалените слънца. Просто това, което подсказва сърцето да го промълвят устата. Останалото ще кажат ръцете и тишината. Обичаш я, знам. Но свърши. Не търси във нея вина. Само любовта си не прекършвай, ще е нужна на друга жена.

Антон ДОБРЕВ
Студентска искра, бр. 39, 31 декември 1961.

Лицето ти е като птица, пръхаща и биеща се във решетките.
Малка бяла птица, затворена във клетката на моето сърце.
Очи отварям – птиците отлитат.

Красимир ОБРЕТЕНОВ
Студентска искра, бр. 96, 12 април 1971.

Свещена пещера е дрехата, в която женски тайни скитане. Сезам, крадецът иде... Отвори се!

Йордан ЧОЛАКОВ
Студентска искра, бр. 1 (164), октомври 1980.

Любов и това е всичко

На твоите устни аромата поисках в стих да окува във своя стих, във който вярвах тъй силно до сега.
Уви.
Разбрах, че нищо няма да излезе. Попитах се: „Защо? Нима, поезията в мен залезе?“
Моливът си захвърлих настрана и дълго мислих за тебе и за оня делник – четвърти ден от месеца ноември.
Аз дълго мислих и разбрах, че от поезия съм се увличал да, стихове съм писал и преди, но никога преди не съм обичал.

Димитър КОЛЕВ
Студентска искра, бр. 3 (94), 31 декември 1970.

Романтично

На Р.К.

Нощта нарисова момиче на пердето на отсрещния прозорец.
Момичето затанцува.
Утринното слънце ми го взе.
То носеше много сенки на момичета, забързани някъде.
Аз търсех думи и смелост за моята изповед.
Нощта рисуваше момичето.
Слънцето ми го вземаше, докато момичето стана моя съдба.

Йордан ВЕЛИКОВ
Студентска искра, бр. 1 (61), 1 май 1967.

Раздяла

Излизате от парка призори.
Тя мълчи.
Мълчиш и ти до нея.
А с вашето мълчание спори шепота на будната алея.
Краят на пътеката е тук!
Спирате.
Момичето те чака.
А на изток аленият плуг реже вече нивата на мрака.
Ти не търсиш нейните очи.
Свършиха се нежните ти думи.
Не плачи!
И прелисти мислено албума на своята колекция жени.
Момичето трепери.
Остани: „Истината цяла му кажи.“
Знам.
Ти сам не можеш да намериш отговор на своите лъжи.

Христо Владимир
Студентска искра, бр. 39, 13 ноември 1963.

Аз съм твой и ти си моя – две пращинки от безбруя, две частици от света, но без тях не би могла да живее любовта...
Аз съм твой и ти си моя...
Всички други са в безбруя!
Всички други – без лице, без душа и без сърце.
Да не им рушим покоя – аз съм твой и ти си моя...

Васил ДИШЕВ
Студентска искра, бр. 251, 14 април 1989.

Изгубено начало

Последна нощ празнуваме, Мария. Сърцето настоява: „Забрави я!“.

Преливат спомени от хубави минути, но где са те, кажи, къде ги ти прокуди?

Изчезна любовта – ще дойде друг след мен. Спести му ревността, с която бях дарен.

Аз тръгвам си: безмълвен, от теб не търся нищо...
Пшенична нива бях, сега – стърнище...

Марин МАРИНОВ
Студентска искра, бр. 4 (167), март 1981.

Странник

Връщам се, след дълго скитане между звездите.
Връщам се към истините неоткрити.

Странен странник, не оставил пътища неизвървени връщам се, за да открия истината в мене.

Огнян СПИРИДОНОВ
Студентска искра, бр. 94, 31 декември 1970.

Какво, че сме водата на река, щом между нас е островът безкраен.

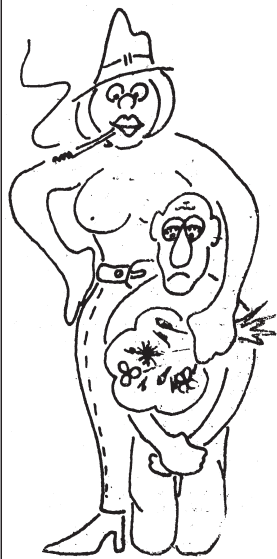
Мargarита БЯЛКОВА

Студентска искра, бр. 285, март 1991.

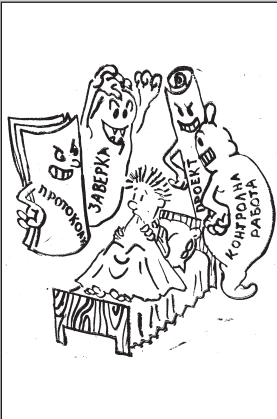
Подборка: **Ж. Душков**
Иван Неделчев
Галина Алипова

Не зная кога българските студенти са тръгнали по пътищата към света. Спомян си обаче, че през XIII – XIV в. в Болонския университет българското присъствие е било осезаемо. Университетската църква на старото „Студио Болонезе“ и до днес се нарича „Св. Мария на българите“. Блиският площад също се е наричал „Пиаца дей българини“. Затова мисля, че и в бъдеще българските студенти ще продължават да пътуват. При това не само към чужди страни. Че ще пътуват и към бъдещето – това наше общо национално бъдеще, в което ще има не само красиви машини, но и красиви говещки крави, предстани и взаимоотношения. На възпитаниците на Русенския университет пожелавам да бъдат между първите.

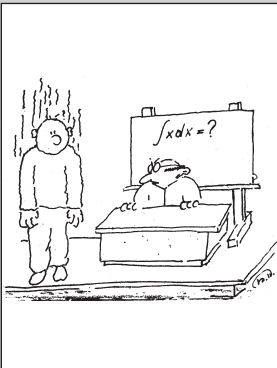
Атанас БОЖКОВ
Студентска искра, бр. 302, 21 октомври 1992.

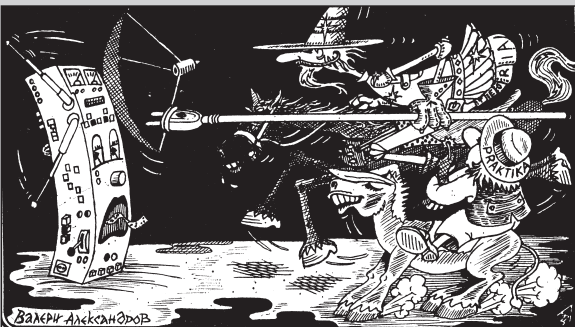
Здравко КАСАБОВ
Еманципация
Студентска искра,
бр. 3 (235), март 1988.

Румен НИКОЛОВ
Без думи
Студентска искра,
бр. 11 (255), 20 юни 1989.

Бисер ПЕТКОВ
Напълно непознати
Студентска искра,
бр. 1 (221), януари 1987.

Валери АЛЕКСАНДРОВ
Без думи
Студентска искра, бр. 4 (184), май 1983.

Румен НИКОЛОВ
Без думи
Студентска искра, бр. 6 (238), юни 1988.

ЕПИГРАМИ

Ах, тия упражнения,
са най-големите мъчения –
на колежката в бедното,
все остава ми окоето.

Детелин ВЪЛКОВ
Студентска искра,
бр. 124, 8 декември 1975.

За едно мое стихотворение

Очистих го от позата,
остана прозата.

Йордан ЙОРДАНОВ
Студентска искра,
бр. 1 (61), 1 май 1967.

Разгорещеният оратор

С юмрук по масата удари:
„Другари“...
И речта си той забрави.

Ст. СТЕФАНОВ
Студентска искра,
бр. 106, 7 декември 1972.

На моя сън

Каква безмълвна тишина
се стели в тия коридори.
Звънецът удря... Ала на –
не бяга се, не се говори.
В такава тишина, аз знам
тук всеки може да се труди.
Прекрасно е! Ала не знам,
защо тъй бързо се събудих.
Събудих се. Във ВИМЕСС пак
крещят, лудуват, вдигат врява.
Какво да правим. Лягам пак
Но вуз от ВИМЕСС тъй не става.

Студентска искра,
бр. 12 (35) от 1 март 1963.

На колежката N

I
Той: „Мила, две думи искам
да ми кажеш само“,
а Тя го гледа, гледа
и продумва тихо:
„Да, но...“.

(При професора на изпит)

II
„Колега, две думи искам
да ми кажеш само“,
а той го гледа, гледа
и продумва тихо:
„Да, но...“.

П. ГЕРДЖИКОВ
Студентска искра,
бр. 2-3 (53-54), 20 ноември 1965.

Млаг поет

Литна!
Критик го ритна.

Йордан ЙОРДАНОВ
Студентска искра,
бр. 1 (61), 1 май 1967.

Зарегил се здравата

При отказ на пищова
и гаубицата е готова.

Руси ИВАНОВ
Студентска искра,
бр. 121, 12 август 1975.

... и науката е слънце –
храни бурен, храни зрънце!

Никола ОРЛОЕВ
Студентска искра,
бр. 7 (162), май 1980.

Три източника и три следствия

Плагиат, вода, компилация.
Титла, степен, дисертация.

Никола ОРЛОЕВ
Студентска искра,
бр. 1 (156), октомври 1979.

Истината за тридесетте сребърника

И предаде Юда с целувка своя учител. Божият син трябваше да заплати с живота си за пороците човешки. Тогава фарисеите поръчаха на един тъмничар да закупи дървен материал, гвоздеи и въжета, за да могат да накажат Исус за любовта му към хората. А тъмничарят си правеше вила в околностите на Гетсиманската градина и му трябваше строителен материал. Затова се престаши да вземе малкото от общото. Посъветва се с жена си и двамата решиха, че две дървета и три гвоздеа са достатъчни за един божи пътник, а останалото ще бъде за тях.

Когато фарисеите го запитаха защо е из-

ползвал толкова малко материал и какво е това чудо, дето го е измайсторил, той им отговорил:

– Аз изобретих кръста, като отчетох икономии от дървен материал, въжета и работна ръка за обща сума тридесет сребърника. Искам да ми издадете свидетелство за авторско право!

Но фарисеите не разбираха от борба за икономии, нито бяха чували за авторско право, затова не можаха да оценят изобретението на тъмничаря и взеха, че дадоха тридесетте сребърника на своето протеже Юда.

Тодор МАРИНОВ
Студентска искра, бр. 163, юни 1980.

АНЕКДОТИ

Прег силата на фактите

Русенският журналист Александър Стойков се похвалил, че бил единственият, когото знаят в русенските масмедии. И изброил: „Русенски новини“, „Русенски стандарт“, „Утро“, Телевизионен център и т.н. А наш Наско [Върбанов] оспорил твърдението му:

– А бил ли си в „Студентска

искра“? А в „8 часа“? Ами сътрудничил ли си на „Вечерна поща“? Ами...

Вдигнал ръце Сашо в знак, че е победен.

Живодар ДУШКОВ
Студентска искра,
бр. 319, 22 февруари 1996.

Телефонни номера

Инж. Черешаров търси по телефона „Повреди“ и понеже не може да се свърже, ядоса-

но коментира:

– Това телефони ли са? Сега пък ми дават кината... За какво ми е програмата на кината, когато на мен ми трябва повредите.

– Това е техниката – да те прати на... кино – успокоява го доц. Д. Андреев

Атанас КОЛЕВ
**Знакът
на Зоро**

Професор Димитър Андре-

ев проверява присъстващите студенти на лекция от неговия поток. На едно от листчетата Георги Шарков* е нарисувал череп и знака на Зоро.

– Тоя навярно е ришил да ме коли! – заключава професорът мрачно.

Атанас КОЛЕВ
Студентска искра,
бр. 1 (173), януари 1982,
бр. 15 (278), 8 декември
1990.

* Георги Шарков – член на редколежията на СИ

Излезе от печат

албумът с карикатури на Христо Грозев „О, миг, поспи!“: Изданието е посветено на 50-годишнината на вестник „Студентска искра“ и се издава в памет на дългогодишния ни сътрудник.

Редактор на албума е русенският поет Цветан Тодоров.

ВИСОТИ

Умело съчетание на спорт и наука

Таня Стоянова – докторантката, която печели златни медали и по спортните терени

Таня Стоянова е едно от спортните открития на Русенския университет през последните години. При постъпването си като студентка през учебната 1999/2000 г. тя се записва в секция „Лека атлетика“ при ст. пр. Милена Григорова по две причини: от любовностелност и от желание и уважение към спортните занимания. А и нали след тежките моменти на напрегнатото усвояване на учебните предмети, на напрегнатото явяване на сесията трябва да следва и разтоварване. Защо не и чрез спорт? Без да е била състезателка преди това, тя с много трудолюбие и отдаденост към всичко, с което се захваща, започва да се занимава усилено с лека атлетика и стъпка по стъпка да върви нагоре в

спортната йерархия. За още по-добро шлифоване на подготовката тя преминава през школата на изтъкнатия русенски треньор и спортен педагог Дончо Димитров. А през последните няколко месеца, будната и стремяща се към нови завоевания Таня потърси ценната помощ и треньорски умения на друг известен треньор в България – Георги Димитров от София.

Завършва бакалавърска степен по „Международни икономически отношения“ през 2003 година. Завършва впоследствие и магистърски курс по „Маркетинг“. В момента е пред приключване на своята докторантура също по „Маркетинг“.

В спортно отношение Таня е многократна студентска

шампионка по лека атлетика на 100, 200, 800 метра. Студентска шампионка на кросово бягане. През 2006 година записва участие и в Балканските игри, където с националния квартет на 4 x 400 метра извоюва златния медал. Постигна сериозен успех – първо място на Международния студентски турнир в Истанбул, Турция.

В началото на февруари 2008 г. тя стана републиканска шампионка на страната при жените на 800 метра. В средата на месеца на Открития студентски турнир „Академик“, проведен в зала „Фестивална“ в чест на 60-годишнината на Студентско физкультурно дружество „Академик“ – София, Таня отново спечели златен медал на 800 метра. А

в края на февруари на Шуменското плато бе безапелационна победителка на Държавното първенство по кросово бягане при жените в дисциплината 4000 метра.

Таня Стоянова, изключително дисциплинирана, е чудесен пример за рационално разпределение на своето време между науките и спорта, между двете неща, които могат да вървят ръка за ръка, когато има желание и постоянство, когато има положен труд, когато има и условия за това.

А Русенският университет „Ангел Кънчев“ нееднократно е доказал, че дава възможност за добра изява на своите студенти във всички направления – и в науката, и в творчеството, и в спорта.

Валентин КАМЕНАРОВ

ЛЮБОПИТНО

Преподавател-хуманитарист, но с... кариера на боксьор

За професор Павел Борисевич – преди да гоиде в русенската Алма Матер и след това

На 26 март 1950 г. се основава боксовият турнир „Странджа“ – Наречен е на името на Кирил Николов-Странджата, загинал край село Шомод чичо (Унгария) точно 5 години по-рано – във война, влязла в историята ни като Отечественна. Инициативата за учредяването на турнира принадлежи на Павел Вежинов и Иван Делчев – военни кореспонденти, силно впечатлени от личността на партизанския командир и фронтовак. Първоначално боксовите срещи са между софийски и провинциални отбори, като през 1955, 1957 и 1958 г. се състезават по два отбора, а от 1959 г. турнирът става индивидуален.

Тези макар и по-обща бележки за турнир „Странджата“ са свързани по един удивителен начин и с нашата Алма Матер. Доц. д-р Христо Костов обърна внимание на факт, заслужаващ по-голямо осветляване: в 59-те издания на турнира срещу годината 1952 като шампион е записано името Петър Борисович. Пренебрегваме, че изписването е грешено, и разпознаваме името Павел Иларионович Борисевич. Той е роден на 31 юли 1930 г. в град Варна. Следва германистика в Софийския университет (1951-1956), следователно шампионската си

титла печели в студентските си години. След дипломирането си работи като учител в Каварна, а през 1959 година постъпва във ВИММЕСС (дн. РУ „Ангел Кънчев“) като преподавател по немски език.

В Русе идва със славата на боксьор – носител на купата „Странджата“. Известно време той съчетава преподавателска дейност със спортното си хоби. Както уточнява доцент Костов, заедно с преподавателя Петър Златарев учредяват секция по бокс. Докъм 1960-1961 г. под ръководството на двамата десетина момчета се занимават усилено с

бокс. До скоро тук-там се публикуваше снимка от тези времена: двама студенти боксира, замахнали застрашително пред лицата си боксови ръкавици.

– Всъщност едната е лява, а другата е дясна – припомня си доцент Христо Костов някогашната „богата“ материална база.

„Бях в СССР – разказва засл. проф. на Русенския университет Иван Неделчев, – когато в писмо като новина ми беше съобщено, че при нас боксьор станал преподавател... по немски език. Когато се завърнах в Русе, очаквах да се срещна с един здравеняк, а Павел Борисевич беше един слабиък, явно от леките категории („перо“ или „петел“)“.

В периода 1968-1974 г. ст. преп. Борисевич е ръководител на катедрата по чужди езици. След това той напуска Русе. Установява се в Търново – във Великотърновския университет „Св. св. Кирил и Методий“. В същата (1974 г.) защитава в Лайпцигския универси-

тет кандидатска дисертация на тема „Zur operationalen Interpretation der Grammatik für dwr Friendsprachenunterricht“. През 1980 г. се хабилитира като доцент (с хабилитационен труд „Die Wortart als Baustein des Satzes“, а в 1992 година и като професор (втората хабилитация е на тема „Typen des einfachen Aussagesatzes im Deutschen“). Бил е гост-лектор във висши училища в Краков и Йена, а от 1994 до 2002 г. – в катедрата за германски език и книжовност при Филологическия факултет „Блаже Конески“ – Скопие.

Учебниците, статиите, студиите, монографиите, излезли изпод перото на проф. Борисевич са 60. Разбира се в основата им стоят онези седем, които са създадени в Русе. Между тях са „Учебник по немски език за специалностите на ВИММЕСС-Русе“ (1971, в съавторство с Л. Ангелов) и споделяният опит „Езикова лаборатория при обучението на чужди езици във ВУЗ“ (1973).

Ж. ИВАНОВ

ТЕНИС

Весела Георгиева и Вера Пепелникова победиха с 3:2 отбора на Стопанска академия „Д. Ценов“ – Свищов и да се класираха за финалите на „Националната универсиада 2008“ – Общостудентските спортни игри.

Мъжкитя ни състав отпадна от по-нататъшната борба за отличията на Асоциацията за университетски спорт.

ЗА СИ

Без съмнение това е един голям вестник

»1 Посетихме редакторската квартира. Андон Добрев ме представи на своя приятел Йордан Георгиев. Там беше и другият отговорен редактор – Кирил Момчилов.

– Вода ви един запаляно.

После разбрах, че било чест да имаш прозвището „запаляно“ към нашия вестник.

Съмишленици и упорити сътрудници на вестника се оказаха и съквартирантите на Йордан Георгиев – Костадин Буюклиев и Колю Минков.

Всъщност това беше целият творчески колектив на вестник „Студентска искра“ тогава. Благодарение ходатайството на Андон аз също бях включен.

Предстоеше работа, която не беше чак толкова приятна, както си я представях преди това. Бях прикрепен към Андон Добрев да отговарям за литературната и хумористичната страница. Кирил Момчилов завеждаше спортния отдел, а Йордан отговаряше за цялостната работа заедно с главния редактор тогава – др. Бъна Петрова.

По-късно Йордан Георгиев и Кирил Момчилов бяха освободени и цялата работа падна върху А. Добрев и мен. Сега и запалянковци нямаше. Трябваше да ги търсим. Разбира се, макар и освободени, Йордан Георгиев и Кирил Момчилов, виждайки затрудненото ни положение, ни помагаша. Не малко усилия полагаха за укрепването на вестника и главният редактор др. Димитър Янчев. Вестникът трябваше да излиза. И излизаше. В началото на две страници. После в четири. Малко са две страници за нашия институт.

Почти по едно и също време при нас заработиха Петър Кабаков и Йорданка Цекова. Отначало с редовни и хубави репортажи, а после и като „щатни“ редактори. Като завеждащ спортен отдел се включи и Боян Дюлгеров. Той изготвяше спортните репортажи и снимки за 4-та страница. По-късно обаче когато главен редактор стана инж. Донка Грънчарова, Боян се отдръпна. Останахме пак четири-ма души.

Така беше.

Желяз успех на редакторите му и на самия вестник. Поне до хилядния му брой. Тогава вместо „Студентска искра“ може да се назовава „Студентски пламък“.

Така е с всички големи вестници.

Христо ВЛАДИМИРОВ
Студентска искра,
бр. 7 (50), 10 май 1965.

Х юбилейно ИЗЛОЖЕНИЕ

НА ЗЕМЕДЕЛСКА И АВТОМОБИЛНА ТЕХНИКА

Русе, 14-17 май 2008 г.

Организатори: Русенски университет, Област Русе, Община Русе.
Под патронажа на г-н Ивайло Калфин – зам.-министър председател на Република България

УЧАСТВАТ НАД 150 ВОДЕЩИ ФИРМИ, ПРЕДСТАВЯЩИ:

- Зърнокомбайни, трактори, земеделски машини
- Машини за животновъдството и фуражното производство
- Леки, лекотоварни, товарни и специализирани автомобили
- Семена, торове и препарати за растителна защита
- Гуми, масла и резервни части
- Друга специализирана техника, аксесоари и оборудване

В ДНИТЕ НА ИЗЛОЖЕНИЕТО:

- Презентации на изложители
- Демонстрации
- Представяне постиженията на научни колективи
- Тематични изложби

Подробна информация:

тел.: 082/ 888 441, 888 542. <http://expo.ru.acad.bg>

РУСЕНСКИ УНИВЕРСИТЕТ „АНГЕЛ КЪНЧЕВ“

СЪЮЗ НА УЧЕНИТЕ РУСЕ

ПОКАНА ЗА УЧАСТИЕ В НАУЧНА КОНФЕРЕНЦИЯ

31.10. – 01.11.2008 г.
Русе, ул. „Студентска“ №8
Русенски университет „Ангел Кънчев“
<http://conf.ru.acad.bg>

НАУЧНА КОНФЕРЕНЦИЯ

се организира от:

• Русенския университет (РУ) и

• Съюза на учените – Русе (СУ)

ОРГАНИЗАЦИОНЕН КОМИТЕТ:

• Съпредседатели: РЕКТОР на РУ и

ПРЕДСЕДАТЕЛ на СУ – Русе

• Научен секретар: доц. д-р Ангел

Смрикарров – РУ – 082/ 888 249

ASmrikarov@ecs.ru.acad.bg

ТЕМАТИЧНИ НАПРАВЛЕНИЯ:

• Земеделска техника и технологии

• Аграрни науки и ветеринарна медицина;

• Ремонт и надеждност; • Топлотехника, хидро- и пневмотехника;

• Екология и опазване на околната среда;

• Промислен дизайн

доц. г-р Чавдар Везиров

vezirov@ru.acad.bg; 082/ 888 442

• Химични технологии; • Био- и хранителни технологии (в Разград)

гл. ас. г-р Цветан Димитров

tz_dimitrov@abv.bg; 0887 631 645

• Машиностроителни технологии и механика

доц. г-р Стоян Стоянов

sgstoyanov@ru.acad.bg; 082/ 888 572

• Електротехника, електроника и автоматика

проф. г-р Иван Палов

csirakov@ru.acad.bg; 082/ 888 364

• Комуникационна и компютърна техника и технологии

доц. г-р Михаил Илиев

tiliev@ecs.ru.acad.bg; 082/ 888 663

• Транспорт и машинознание

доц. г-р Валентин Иванов

vdivanov@ru.acad.bg; 082/ 888 373

• Икономика и мениджмънт.

доц. г-р Диана Антонова

prim@jusoft.net; 082/ 822 303

• Европеистика

гл. ас. г-р Румяна Петрова

routyanapetrova@yahoo.com; 082/ 846 106

• Математика, информатика и физика

гл. ас. г-р Магдалена Ангреева

tagie@ami.ru.acad.bg; 082/ 888 470

• История, етнология и фолклор

гл. ас. Живодар Душков

darko47@mail.bg; 082/ 888 620

• Езикознание и литературознание

гл. ас. г-р Яна Пометкова

pometkova@ru.acad.bg; 082/ 841 609

• Педагогика и психология

доц. г-р Виолета Ванева

tzalexandrova@ru.acad.bg; 082/ 841 609 (208)

• Физическо възпитание и спорт

проф. г.п.н. Антоанета Момчилова

atot@abv.bg; 082/ 888 222

• Правни науки

ас. Елица Куманова

derecho@abv.bg; 082/ 845 281

• Здравна промоция и превенция

доц. г-р Пенка Баракова

petyatini@abv.bg; 082/ 821 993

• Семинар „Докторантурата – проблеми и решения“

ас. инж. Галина Иванова

ПРИВЕТСТВЕН АДРЕС

»1 *жизненост и доказателство, че има право на присъствие в нашия живот, защото е истинска необходимост. И тъй като съзнавам, че списването на вестника е трудно и отговорно дело, че всеки един от главните редактори – засл. проф. Иван Неделчев, доц. Бъна Петрова, проф. Димитър Янчев, доц. Мария Василева, доц. Донка Грънчарова,*

доц. Петър Партинов, доц. Владимир Етърски, гл. ас. Анна Чернева, проф. Сабетай Леви и гл. ас. Живодар Душков, както и многобройните екипи са дали всичко от себе си, чувствам се задължен да се поклоня пред тяхната всеотдайност и да склони дълбоко глава пред паметта на тези, които вече ги няма сред нас, но са останали

своя диря в летописа на „Студентска искра“.

Пожелавам и занаят „Студентска искра“ да създава броеве-искри, да набира професионална височина, да се радва на все по-голяма популярност...

Доц. д-р Христо БЕЛОЕВ,
Ректор на
Русенския университет
„Ангел Кънчев“

Да е честен половин-вековният юбилей на „Студентска искра“!
Като подарък за нашите читатели – фототипно издание на брой първи на вестника ни от 5 февруари 1958 г.

Пролетарии от всички страни, съединявайте се!

СТУДЕНТСКА

ИСКРА

Год. I. Брой I.
5. февруари 1958 г.
гр. РУСЕ

Орган на Ректората, Партийното бюро, Вузовският к-т на ДСНМ и Профкомитета при ВИМЕСС

☆☆☆

Другари студенти,

да започнем подготовката на юнската изпитна сесия от първия ден на летния семестър

☆☆☆

НАШИТЕ ЗАДАЧИ

Развитието на социализма у нас става по пътя на индустриализацията на страната и кооперирането на селското стопанство. Още след изпълнението на първия петгодишен народно-стопански план нашата индустрия увеличи своето производство 4.3 пъти в сравнение с предвоенната 1939 година и сега с бързи темпове крачи напред. Състоялата се през м. декември м. г. пета национална конференция на ТКЗС отчете победата на социализма и в селското стопанство.

Безспорните успехи на нашите кооператори се дължат в значителна степен на работата на изградените и укрепилите през годините на своето съществуване машинно-тракторни станции. Благодарение на грижите на Партията и Правителството селското стопанство получи голям брой селскостопански машини, не малка част от които са изработени в родните заводи. За подготовката на кадри бяха създадени десетки машинно-тракторни училища, курсове и техникуми. Въпросът за висшите кадри обаче, и по специално за техническите, в селското стопанство все още не е разрешен. От всичко 200 МТС в страната, едва половината имат за главни инженери технически лица с висше образование, да не говорим за останалите длъжности.

Този въпрос е още по-голям, като се вземе под внимание и това, че за сега у нас е механизано предимно растениевъдството, а предстои да се механизира градинарството, лозарството, животновъдството и др. Единственото учебно заведение, което готви ръководни кадри за МТС, ремзаводите и заводите за селскостопански машини се явява нашият Институт. Пред него стои задачата да изпрати на работа в се-

лото и в заводите голям брой добре подготвени инженери.

Ще дадем ли необходимите кадри?

Седемте семестра, които стоят зад нас недвусмислено говорят за възможността да бъде изпълнена поставената задача. Ние завоювахме не малки успехи. Започнали през 1954 год. учебните занятия само с няколко редовни преподаватели в празни помещения, днес ние вече имаме един надежден колектив. Борбата за обзавеждане на кабинетите, лабораториите и работилниците, подета с голям ентузиазъм даде своите резултати — по редица дисциплини отдавна се водят лабораторни занятия.

Но пред нас има още редица трудности. Предстои изграждането на добър научен колектив, способен да се справи с всички изникнали от практиката задачи, да осветява пътя им, да ги разрешава. Само такъв колектив е способен да запознае своите възпитаници с най-исвите постижения на науката, да ги научи да се борят за напред, за прогресивното. Предстои да се доизградят съществуващите лаборатории за да станат те места, където нашите студенти ще получат много практически знания и опит.

Прекрасни възможности се откриват пред нас с преместването ни в новата сграда. Осъществяват се след всеки изминат ден старите мечти и дават път на нови.

Знанията на студентите, както показват проведените сесии непрекъснато растат. Но заедно с това растат изискванията към инженера. Необходимо е нашите студенти да направят все повече своите сили и воля, да загорят още по-силно от желанието да израстнат, като прекрасни специалисти.

БЕЗСМЪРТНИЯТ

(по случай 34 години от смъртта на В. И. Ленин)

Човешката история е изпълнена с многобройни, грандиозни движения на народните маси. Преди 2030 години експлоататорската Римска империя беше разтърсена от въоръженото въстание на робите предвождано от тракенеца Спартак. През XIV век във Франция започна селско въстание известно под името Жакерия, през XVI век в Германия се вдигат на оръжие крепостните селяни начело с Томас Мюнцер — XVII век в Русия е изпълнен с двете големи въстания на Болотников и Степан Разин, а 100 години по-късно непокорните руски мъжици заедно с Емиля Пугачов отново опитват своите брадви срещу пухкавите благородници — феодали. Безбройни са народните надигания... Те бяха онзи най-ярък израз на класовата борба, който тласкаше общественото развитие напред, който сменяше един обществен строй с друг. Затова Маркс казва, че революциите — това са локомотивите на историята.

Народните маси движеха историята, но нищетата и експлоатацията си оставаха.

Но ден след ден... и в 1917 година над нашата планета се понесе огулшителният рев на най-могъщия локомотив в историята — разнесе се ехото на Великата Октомврийска Социалистическа революция. На-

стъпи нова ера във всемирната история — ера на съкрушаването на империализма и

утвърждаването на ново социалистическо общество.

Организатор и ръководител на Октомврийската революция беше великата Болшевишка партия, а нейн създател и вожд бе Владимир Ильич Ленин. Като се опираше на учението на основоположниците на марксизма, той в новите исторически условия издигна на нова степен пролетарска-

га теория. В съдбоносните години на Първата империалистическа война световната работническа класа наподобяваше огромно море, в което се срещаша много течения с различни посоки. Нужен беше човек, изключителен, който с обширната си мисъл да отговори на въпросите на времето и с могъщата си воля да насочи народните потоци в една посока. Този човек бе Владимир Ильич Ленин.

Победата на Октомврийската революция беше блестящо материализиране на идеите на Маркс — Енгелс — Ленин и с това те станаха още по-велики и още по-привлекателни за нови милиони човешки маси. Идеите на Ленин, подобно на светлинните лъчи, проникват все по-дълбоко в народните глъбини, осветляват всички кътчета на земята. Все по-ясно се очертава главният път на историческото развитие. Капитализмът отдавна е изживял своето време. Световната социалистическа система могъщо извисява своя ръст. Името и идеите на Ленин ще пролижат вековете. Ц. Цанков, преподавател

Студентския научен кръжок — школа за високо квалифицирани кадри

Постоянно разрастващото се социалистическо строителство у нас и огромният възход на нашето народно стопанство настоятелно поставят въпроса за създаването на високо квалифицирани технически кадри, не само годни да се справят с поставените им задачи, но и способни да следят постиженията в съветската и световната техническа литература, творчески да ги прилагат в работата си и наред с това те самите да станат източници на нови технически постижения и усъвършенствувания.

С такива задачи може обаче да се справи само инженерът, който е успял да се изгради и като научен работник. Изграждането на научния работник започва още от студентската скамейка с лекциите и упражненията по отделните предмети и най-главно с упорита работа в студентския научен кръжок. В научния кръжок студентът има възможност да се задълбочи в желаната от него специалност и под ръководството на научен работник (професор, доцент, кандидат на техническите науки и др.) да бъде въведен в научно-изследователската работа.

Няма никакво съмнение, че студентският научен кръжок представлява прекрасна школа за изграждане на блестящи научни работници, а от тук и на високо квалифицирани кадри за народното стопанство. При добра организация кръжочната работа може да бъде много полезна не само за студентите-кръжочници, но и за научно-изследователската работа в катедрите. През последните години кръжочната работа в нашия институт отбеляза известни успехи. Постигнатото обаче е съвсем недостатъчно. Със съжаление трябва да се отбележи, че вината за това е главно в научните ръководители. Крайно време е ръководството на Института и ръководството на СНД да вземат решителни мерки за подобряване на кръжочната работа.

Във ВИМЕСС има достатъчно подготвени преподаватели, които са в състояние да направят студентските научни кръжоци добри центрове на научно-изследователска работа.

проф. М. Тодоров

ИЗ ИЗПИТНИТЕ ЗАЛИ

Нечестно отношение

Комунистическото възпитание е тема на много наши събрания и теоретични конференции. Въпреки това се срещат постъпки несъвместими с това понятие. Например, студентите от двугодишния курс Стоян Илиев (Шварца), Христо Дунков и Стефан Блажев при явяване на изпит по „Експлоатация“ си служат с нечестния метод — преписване. Същият метод за вземане на изпит се опитва да приложи и студентът от III курс Николай К. Николов на изпит по „Заварки“.

Такова ли възпитание трябва да имат утрешните технически ръководители на производството?

Интересно!

Става дума за поведението на студента Цветан Пешев от двугодишния курс на изпита по „Трактори“. Последният се явява неподготвен и заявява на преподавателя инж. Йотов, че би могъл да отговори на зададените му въпроси само ако ползва тетрадката си и че и той може да „скъса“ преподавателя, ако го изпитва без записки.

Студентът Пешев се мотивира: обстоятелството, че инж. Йотов

е чел лекциите си, ползвайки записки.

Пешев знае много добре, че преподавателите са длъжни да изнасят лекциите си систематизирани, а гаранция за това са предварително изготвените бележки. По друго яче би стоял въпросът, ако др. Йотов си служеше с бележките си през време на изпита. А това не е така.

За слабата си подготовка Пешев получава справедлива оценка, но тук съществено е поведението и недостойното държание на студента.

Обиденият

По време на изпита по „Двигатели с вътрешно горене“ студентът от IV курс Цветан Живков се отказва да говори и получава слаба оценка. Същият е посъветван от ст. преподавателя Цв. Лилев да се стреми към разбиране на материала, а не към механическо заучаване. Живков заявява, че с тая забележка др. Лилев го е обидил. Ние смятаме, че тук няма място за обиди. Едно от задълженията на всеки преподавател е да посочва пътищата за получаване на трайни знания.

ЗА ПРАКТИЧЕСКАТА ПОДГОТОВКА НА СТУДЕНТИТЕ ВЪВ ВИМЕСС

Въпросът за практическата подготовка е много важен и той трябва да заеме полгаемото му се място, особено, при подготовката на инженерни кадри за нашата млада социалистическа промишленост и селско стопанство. Този въпрос на широко беше обсъждан на страниците на вестник „Студентска трибуна“ през миналата година. Обсъждането и широкото участие в него най-красноречиво говорят за важноста и навремеността на този въпрос. Действителната същност и сериозност на въпроса за практическата подготовка на младите кадри се чувствава осамите тях едва, когато напуснали висшето учебно заведение, прекратят прага на предприятието, завода или МТС, където ще работят. В м.ог. предприятия и особено в МТС за първи път постъпват на работа младежи с инженерна квалификация. Ето защо този въпрос не трябва да слиза от съзнатата, докато ректоратите заедно с преподавателите и най-вече със студентите не го изведат до край и всяко висше учебно заведение не започне да дава само високо квалифицирани кадри, годни за действителна инженерна работа т. е. кадри умеещи да използват богатството на науката при решаване на въпроси, които практиката поставя ежечасно и ежеминутно.

Как стои този въпрос в нашия институт?

По действащите учебни планове и по най-новия учебен план основни форми за осигуряване практическата подготовка на студентите са:

а) провеждане на учебни практики през семестрите по технология и обработка на металите, трактори и автомобили и селско стопански машини. Целта на тия практики е запознаването на студентите със съответните машини и съоръжения и формирането у тях на известни практически навици. Тяхното правилно провеждане

ще облекчи студентите при изучаването на теоретичните курсове.

б) провеждане почти по всяка дисциплина на лабораторни упражнения, целта на които е студентите да усвоят по-задълбочено преподавания материал и да придобият известни навици за експериментиране.

в) провеждане на производствени практики — технологична ремонтна, експлоатационна и преддипломна, чиято цел е непосредственото запознаване на студентите с производствените процеси, условия, тяхното изучаване и усвояване до съвършенство.

Как се използват всички тия възможности, които учебните планове ни предоставят?

Без да се впускам в големи подробности, изхождайки от своите лични впечатления в течение на една година, ще трябва да кажа, че не достатъчно и правилно се използват и разбират тези възможности, както от страна на администрацията и преподавателите, така и от страна на студентите. Затова разбира се има известни обективни причини: института е още ново учебно заведение и няма необходимата материално-техническа база и достатъчен опит; но не всички неблагоприятия могат да се обясняват само с обективните причини. Колективът на катедрата „Технология и обработка на металите“, например, през изтеклия семестър не можа да осъществи едно по-непосредствено и конкретно ръководство и контрол на учебната практика по леярство провеждана в работилниците на техникума по машиностроене и то не за първа година. От друга страна голям брой студенти проявиха нехайно отношение към тези занятия и не са присъствували на по-голямата част от тях. Този въпрос не бива да остава повече в такова положение.

Лабораторните занятия по много дисциплини имат демон-

стративен характер и студентите остават безучастни съзерцаели а по редица дисциплини няма дори поставено начало на лабораторни упражнения. Упражненията трябва да имат творчески, активен характер. Разширената тематика на упражненията не смятам за положително явление. Нека темите да бъдат по-малко на брой, но да се даде на студентите по-голяма самостоятелност при тяхното провеждане. Опитът от провеждането на лабораторните занятия по металознайство през изтеклия семестър показва, че когато се даде по-голяма самостоятелност на студентите, те проявяват по-голям интерес и старание. Разбира се и тук имаше неблагоприятен характер и главно поради липсата на достатъчно терморегулиращи и термоизмервателни прибори. Този опит смятаме да разпространим, до известна степен и по другите дисциплини на катедрата.

Въпросът за организацията и провеждането на производствените практики е в лошо състояние и под всяка критика. По този въпрос се е говорило не веднаж на различни събрания, но все още малко е направено за действителното и пълноценно ръководство на практиките. Такова липсва, както от страна на преподавателите, така и от страна на намиращите се в производството инженери. Необходимо е да се включат повече преподаватели в ръководството на практиките и те да се провеждат в по-голям брой заводи и предприятия. От студентите пък се изисква по-голям интерес и добросъвестно отношение към производствените практики.

Естествено, настоящата статия не може да изчерпи всичко около този въпрос, но тя може и трябва да послужи, като начало за по-нататъшното му обсъждане и разрешаване.

к. т. ѝ. инж. В. Мичев

Хубавата инициатива не е забравена

През летния семестър на 1956 год., по инициатива на ВК на ДСНМ и Партийното бюро, в Института се проведе теоретична конференция на тема „Комунистическото възпитание и неговите основни задачи във висшето учебно заведение“. С голям интерес бяха изслушани докладите по дружествата на ДСНМ, станаха оживени разисквания, а на заключителното събрание лекторът бе просто обсиран с въпроси. Месеци след това се говореше за тази конференция. По-късно всичко се забрави...

Миналата година беше пропусната, но ето, че сега отново се подготвя още по-голяма и по-интересна конференция.

За I и II курсове е определена темата „Комунистическото възпитание и неговите задачи във ВУЗ“, с докладите „Умствено образование и политехническо обучение“ и „Възпитание в комунистически морал, физическо и естетическо възпитание“. Богата и разнообразна тема и което е най-главното, крайно необходима за възпитанието на бъдещите инженери.

На третокурсници и четвъртокурсници са предоставени темите: „Мирното съвместно съществуване между двете системи и възможността за предотвратяване на войните в съвременната епоха“ и „Форми на прехода на различните страни към социализма и борбата на комунистическите партии

срещу опортюнизма в съвременните условия“. Въпросите около XX конгрес на КПСС, които толкова много ни вълнуваха, интересните политически събития напоследък, възбуждат голям интерес към тия теми.

Какво е необходимо да направим за да премине полезно нашата конференция? На първо място докладчиците и съдокладчиците трябва с голяма сериозност задълбочено да развият темите. От друга страна е необходимо всички студенти през ваканцията да отделият достатъчно време за проучване на литературата към докладите. Така нашите събрания ще станат по оживени и по-добри ще изиграят своята роля.

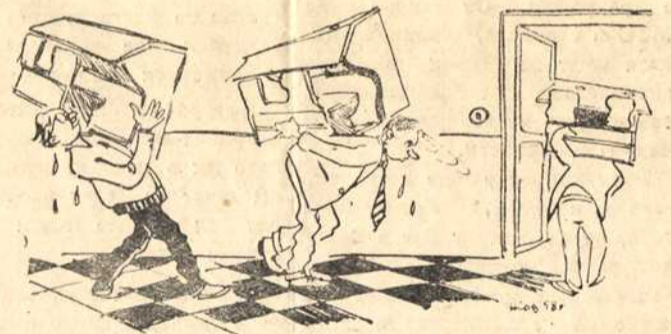
П. Колев, студент III к.

Към читателите

Вестник „Студентска искра“ започва да се издава на място на досегашния стенлист „Механизатор“. Като многотиражен вестник той ще бъде достъпен за по-широк кръг читатели. За да отразява и насочва по-добре многостранната дейност на Ректората, партийната, младежката и профсъзна организации, чиито орган е той, необходимо е в списването му да участвуват по-голям брой читатели.

Другари, изпращайте материали за вестника (дописки, статии, фейлетони, карикатури, снимки и др.)

От редакцията

Така членовете на ВУЗ-овския к-т на ДСНМ завършиха посрещането на Новата година.

ПЪРВИ СЪПЪКИ

В една от залите на Министерството на културата се провежда съвещание във връзка с преместването на факултета по механизация в Русе. Присъствуват преподаватели и асистенти от Селско-стопанската академия, Машинния факултет и закриващия се Строителен факултет от Варна. В залата е тихо и задушно. Един началник чете постановлението за преместване, и решението за изпращане на определени преподаватели и асистенти на работа в новия институт. Началникът не познава изучаваните дисциплини, обръква названията им. Исках да слушам, но едно дребно човече постоянно ме смущава. Предлага ми някаква замяна. По лицето, и от шепота му, лъха ужас при мисълта, че трябва да напусне

София. Започнаха изказванията. Много от присъстващите вземат думата, започват с уводи и без уводи, оправдават се, отказват да заминат. Срамно е да се слуша.

Студентите посрещнаха различно постановлението. Повечето го приеха с радост — беше им втръснало да дишат въздуха на таванските стаи на ССА. Други гръгнаха по ректорати и деканати да уреждат прехвърлянето си в софийски вузове, молеха, плачеха, използваха ходатайства.

На 30 септември на няколко места в София се събраха големи купчини студентски вещи. Денят е прекрасен. На гарата пристигат много изпращачи — студенти от обществения, приятели и приятелки, близки.

Ехтят песни, десетки глави се подават от прозорците, махат се ръце. Движдане, София.

ПЪРВИ ВПЕЧАТЛЕНИЯ

Утрото на първи октомври ни завари в Русе. Беше се проточила една дълга върволица от студенти. На големи и малки групи и по единично те се движат към новото учебно заведение. Около сградата на института работят бригади — започнало изграждането на парка.

Първите впечатления от новото ни място, да си признаем, не ни вдъхновиха. Чисто измазаните зали бяха изпълнени вместо с банки с чинове от най-различни епохи и конструкции, големи и малки, с издълбани по тях имената на много поколения. Малките черни дъски стояха на столове, тебешир още нямаше. Навсякъде се чувствава суетня

— прииждат студенти, преподаватели, общественици от града, организира се настаняването по квартири, храненето, обзавеждането на обществения. Сформирана е бригада за разтоварване на вагона и превозване на вещите. Групата ССМ от III курс лети с камионите из града и пее. Пристигат командировани от София за започване на учебните занятия професори.

Свечерява се, а около сградата на института все още се търкалят неподирени вещи.

МАНАСТИРА

За кабинети на преподавателите са определени стаи от съседната сграда. В първите дни някой беше споменал, че тя е била построена за манастир и допреди десетина години там се помещавал някакъв католически

мъжки пансион. Първите заселници на тази сграда я нарекоха на шега „манастира“, а това име тя запази и по-късно. Отначало при споменаването му по академични съвети и студентски събрания, присъстващите се смееха, по-късно се усмихваха, а след година свикнаха с него.

Първи обитатели на манастира бяхме аз и инж. Ив. Георгиев. След няколко дни се пресели в една от стаите и лаборантката Попова с детето си. Не мина много време и почти във всички кабинети се появиха легла. Пристигна на гости женами с детето и повече не си отиде. Примерът ѝ бе последван и от други жени на преподаватели и към края на октомври цялата сграда се огласи от детски смех и плач.

(Следва)